

Порозпліталися гірлянди...

Дмитро Загул

I

Порозпліталися гірлянди
Білих лілій і білих бігоній, —
Буйно розвилися червоні троянди,
Засміявся мак червоний.

Вихром півночі війну,
Піду всесвітом цілим —
Я об'являю війну
Білим лілеям, бігоніям білим!

Янголом помсти понад степами
Порозсипано квіти червоні...
Годі нам бути рабами!
Кулаками долоні!

Треба пірвати ті вінки
З білих лілій і білих бігоній.
Хай розвиваються наші квітки
Втіхи, безумно червоної!..

II

Вороногривий кінь
Махнув розхристаним хвостом.
На землю впала чорна тінь,
Лежить земля хрестом.
Хрестом —
З опльованим Христом.
Зареготався день,
Заграв громами судних сурм —
Вороногривий день у день
Біжить здаля на штурм,
На штурм!
Під регіт сурм.
Здригнулася блакить,

Така чудна, така чуйна!
Куди? Куди той кінь летить?
Невже це знов війна?
Війна —
Сумна старовина!
Вороногривий кінь
Замів світи своїм хвостом —
І світлий степ заслала, тінь,
І трупи над хрестом
Листом.
І ми хрестом...

III

Там, де втомно в темінь тоне
Кучерявий вечір,
Хтось невтомним дзвоном дзвонить
Про чарівні речі.
Шелестять шовкові хмари
Безчисленним шовком.
Вечір хмарами гітарить —
Марить безумовку.
Простягнулась ген з діброви
Тінь нічного духа.
Вечір сном примружив брови
І напружив вуха.
Вечір чаром зачервонив
Монотонне плесо.
Хтось в чарівнім царстві тонів
Відправляє месу.